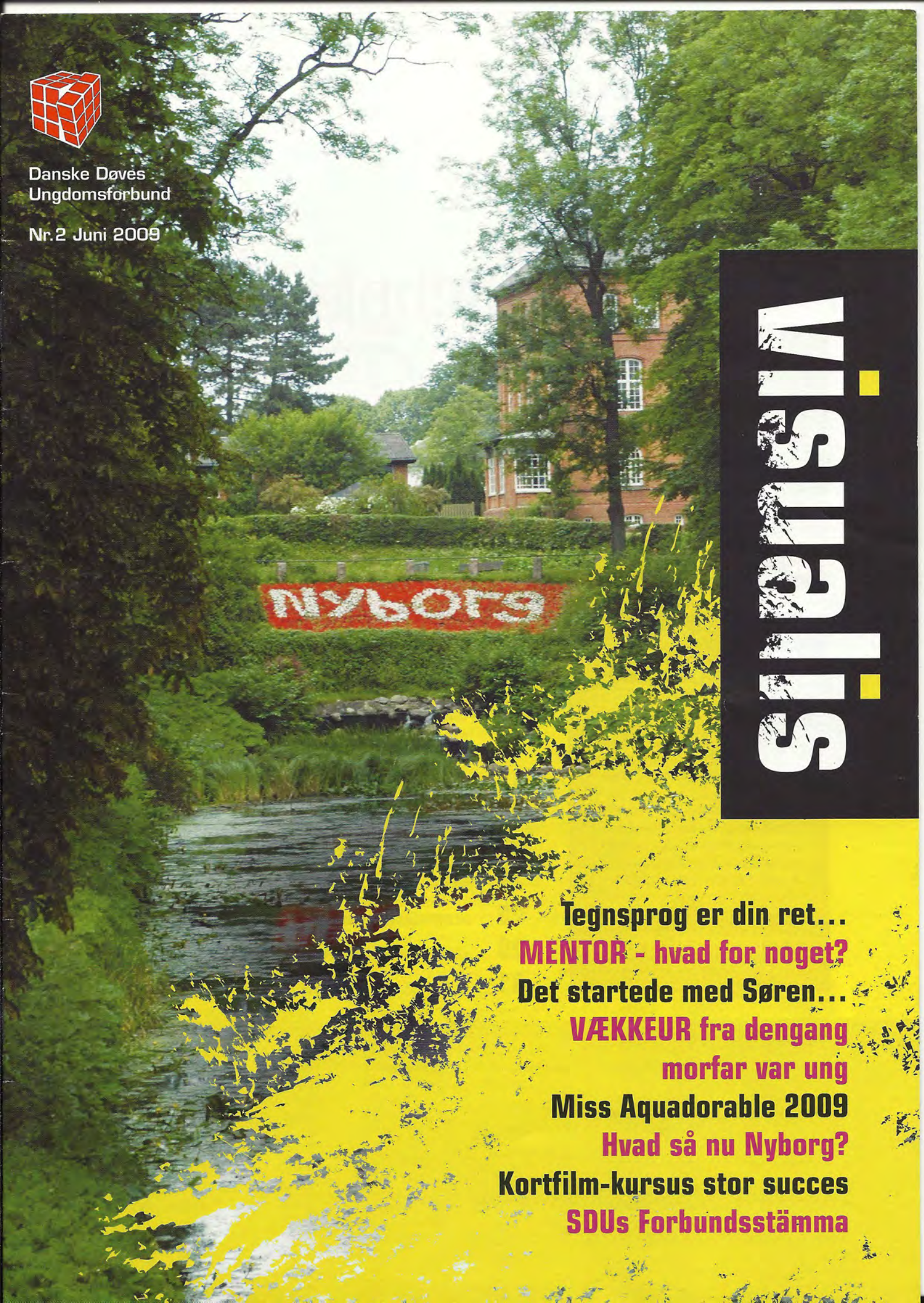
Danske Døves
Ungdomsforbund
Nr.2 Juni 2009
Nyborg
Tegnsprog er din ret...
MENTOR - hvad for noget?
Det startede med Søren...
VÆKKEUR fra dengang
morfar var ung
Miss Aquadorable 2009
Hvad så nu Nyborg?
Kortfilm-kursus stor succes
SDUs Forbundsstämma

Indhold

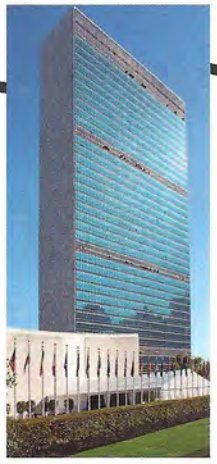

3 I BESTYRELSENS TEGN

5 NYT FRA DDU

6 DNUR MØDE

7 JAPANSK PRAKTIKANT

9 KONVENTIONER DER FORBEDRER OG SIKRER RETTIGHEDER TIL BØRN OG UNGE MED HANDICAP

10 TEGNSPROG ER DIN RET...

11 MENTOR - HVAD FOR NOGET?

13 DET STARTEDE MED SØREN...

15 VÆKKEUR FRA DENGANG MORFAR VAR UNG

17 NORDEN UDEN GRÆNSER

19 MISS AQUADORABLE 2009

21 DEN SKÆBNESVANGRE AFTEN

23 HVAD SÅ NU NYBORG?

25 HYVÄÄ SUOMI - GODT FINLAND

26 KORTFILM-KURSUS STOR SUCCES

29 SDUs FORBUNDSSTÄMMA

31 KLUMME – ET ØJEBLIKS SVAGHED

REDAKTØRENS ORD:

Menneskerettigheder har alle. Men mange glemmer at børn også har rettigheder. Ja, selv når de er i skole og får undervisning. Rettigheden til at være barn og have tegnsprog som en del af ens sprogmiljø. Danmark har forpligtet sig dette. Visualis er med dette blad meget politisk med emner som Svenske Døves Ungdomsforbunds (SDU) årsmøde, Nyborgskolen, nordisk ungdomsseminar og -møde. Men septemberbladet af Visualis vil handle om sommerens mange lejre og oplevelser.

Rigtig god sommerferie

ISSN: 1296-4267

Forsidefoto:
Mette B. Bertelsen

Visualis udgives af:

Danske Døves Ungdomsforbund
Snaregade 12, 1
1205 København K

SMS: 3179 0912
Alm. tlf.: 3524 0912
Fax 3524 0920
www.ddu.nu

Redaktion
visualis@ddu.nu

Nadia Hybel (Ansv.)

Christina Bihl

Sofie Heilmann

Jihan Sulaiman

Klara Danø

Annoncer
Jan Kristensen
jan.ddl@mail.dk
Tlf. 8689 8971
Mobil: 3160 4478

Layout
Synergi reklame
+ webbureau
Marinebuen 11
4700 Næstved
Tlf. 7027 9003

Tryk
Glumsø
Bogtrykkeri A/S
Østergade 17B
4171 Glumsø
Tlf. 5764 6085

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler, der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes ikke nødvendigvis af forbundet eller redaktionen.

Gør vi det godt nok?

Er DDU en god og engageret organisation, som virkelig gør noget for medlemmerne? Spørgsmålet havde jeg stillet mig selv, lige siden jeg stod op på talerstolen ved generalforsamlingen for at reklamere for mig selv til valget i bestyrelsen.

Ja, DDU har gjort virkelig meget i den seneste tid. Jeg kunne jo nævne Nyborgsagen - dog får vi stadig respons fra medlemmer, der siger, at vi ikke gjorde nok, eller at de ikke aner, hvad vi gjorde i Nyborgssagen. Derudover skulle vi også sørge for elevrådsarbejde (et projekt vi gerne vil starte), mentorprojekt (endnu en projekt), gå ud og reklamere for DDU og sørge for medlemsservice samt vores "normale" rutine såsom Visualis.

Handler det om den danske mentalitet, hvor vi danskere afventer dovent efter nogen, der vil hive os i skjorten og råbe "Kom nu!"

Dette år har vi snesevis af lejre og arrangementer, dog får vi ikke en fuldtallig tilmelding til alle vores lejre. Børnelejren (Robison 1) bliver nok med nød og næppe gennemført med kun 8 deltagere - og Bykampen, Robison 2 (Juniorlejren med bl.a. Fangerne på Fortet og en masse spændende adventure-aktiviteter) samt teater- og kunstlejren blev aflyst.

Handler det om vores profil som en ungdomsorganisation? Har vi for lidt kontakt til medlemmerne selvom vi prøver alt fra hjemmeside over Visualis til Facebook? Sandsynligvis. Men hvad kan vi så gøre?

I forbindelse med min nylige rejse til Sverige til deres 'Forbundsstämmä' (læs et andet sted i bladet red.) havde jeg observeret en større strukturforskel i forhold til DDU samt en langt bedre medlemskontakt. Både SDU og DDU er baseret på frivillig arbejdskraft, men SDU har alligevel bedre aktivtet på deres hjemmeside og strømmen af efterspørgsel fra ungdomsklubberne under SDU. Hvad mangler DDU egentligt i forhold til SDU? At DDU i modsætning til SDU ikke giver honorar pr. møde til bestyrelsen, arbejdsgrupperne og andet? Usandsynligt.

Handler det om den danske mentalitet, hvor vi danskere afventer dovent efter nogen, der vil hive os i skjorten og råbe "Kom nu! Det er lige noget for dig, for fanden!" og ikke selv opsøger nogle af de spændende lejre? Eller skyldes det forældrene, der ikke rigtig ved, hvad de sender deres børn til, og af den grund lod være med at tilmelde deres børn? Eller burde vi pege skylden på den teknologiske udvikling, der bevirker, at man forventer at få det hele foræret? Jeg har ikke svaret... Kun det faktum, at vi aflyser lejre pga. for få tilmeldinger.

Løsning? Løsninger er der mange af. I hvert fald ved vi nu hvad vi skal kæmpe med, og det er at øge vores informationsniveau og synliggøre os yderligere over for medlemmerne og offentligheden.

Jeg ser derfor frem til en bedre tid, hvor bestyrelsen og medlemmerne samarbejder mere, og hvor I får et bedre indblik i vores arbejde.

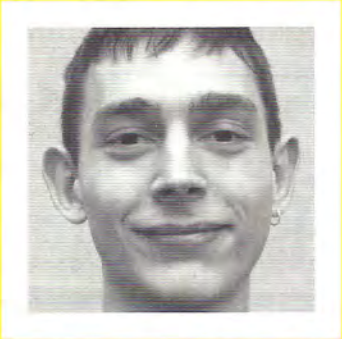

Af: Troels H. Madsen, bestyrelsesmedlem

AF: NADIA HYBEL, INFORMATIONSMEDARBEJDER

Elevråd:

DDU vil afholde et elevrådsseminar. Derfor vil alle døve- og centerskolerne blive kontaktet inden sommerferien med henblik på at invitere elevrådene.
Seminaret vil finde sted på Castberggård i weekenden 25.-27. september 2009.

DDU dækker kost og logi samt seminar, mens skolerne selv sørger for dækning af transport.

Programindholdet ser nogenlunde sådan her ud:

- Hvad er elevråd? Hvilke rettigheder har det?
- Teamwork – ud i naturen & løse forskellige opgaver (overlevelsestur)
- Debat omkring ting der forgår på skolen, hvordan klarer man dem?

Se hvad DDU gennemfører af lejre i 2009:

Lederkurser for begyndere og viderekomne
Robinsonlejr I
Ridelejr
Europæisk Juniorlejr
Verdens Juniorlejr

DDU håber at alle deltagerne vil få en uforglemmelig oplevelse! Du kan læse og se billeder fra lejrene i septemberudgaven af Visualis.

DDU og domæneklagenævnet

DDU vil gerne overtage hjemmesiden www.ddu.dk og har derfor kontaktet ejeren af siden, som vil sælge den til en urimelig pris. Derfor har vi sendt en klage til domæneklagenævnet.

Hvis man klikker på www.ddu.nu kommer man i stedet til en anden hjemmeside nemlig www.opskrifter.dk. Skriver man ddu.dk så findes hjemmesiden ikke.
DDU håber at få medhold i sagen.

DDU søger nye frivillige

DDU har en ny tradition for frivilligt arbejde på kontoret. Vil du gerne være frivillig medhjælper på kontoret? Du vil få sit eget skrivebord, og egen computer, som man evt. deler med andre frivillige og frokost indimellem. Der er en rigtig hyggelig og afslappet atmosfære på DDU's kontor. Du kan sætte dit frivillige arbejde på dit CV.

Er du interesseret i at være frivillig hos DDU en gang om ugen, så kontakt ungdomskonsulent Janne Boye Niemelä på mail: janne@ddu.nu

Stor tak til Mads Jonathan Pedersen

Mads har besluttet at søge nye udfordringer – og stopper derfor som frivillig.

Mads har været DDU's trofaste frivillig på DDU kontoret i 1 ½ år. DDU vil gerne takke ham for den store indsats han har ydret igennem tiden. Mads har blandt andet været med til at skabe studienetværk, elevrådsseminar og video-nyheder på DDU's hjemmeside.

DDU ønsker ham alt muligt held og lykke i det videre liv.

AF JULIE F. FAUSTRUP,
BESTYRELSESMEDLEM

DNUR

Det Nordiske Ungdoms Råds møde i Finland

Datoen var torsdag d. 19 marts. Mange spørgende blikke fra klassekammeraterne ramte mig, da jeg trådte ind i klasseværelset, slæbende med en weekendkuffert. Jo, kære 2.x, jeg skulle såmænd til et DNUR-møde og efterfølgende seminar i Finland for første gang.

Da dagens sidste undervisningsmodul sluttede, tog jeg metroen fra Frederiksberg gymnasium. Jeg kunne stadig ikke holde op med at prise Metroselskabet I/S for deres geniale initiativ, der gik ud på at forbinde Armager til hovedstaden på den mest fremkommelige vis!

Da jeg havde indløst billet via automaten, var det bare at vente på min DNUR-makker Troels H. Madsen. Et par timer senere (inkl.15 minutters forsinkelse) landede vi i Helsinki. Grundet forsinkelsen havde vi travlt. Så der var fuld fart på hen til hotellet.

Udstyret med vores allerbedste "Jeg-undskylder-virkelig-meget"miner på vores ansigter, hilste vi på de andre sultne bestyrelsesmedlemmer. Aftenen blev ret hyggeligt, men folk måtte gå tidligt til køjs, for der ventede en lang dag.

Lejrsammenstød og de stædige italienere

"Det Ljusa Huset" hvor både seminaret og mødet blev afholdt, er et stort bygningskompleks, der har alt med døve og tegnsprog at gøre; tolkeuddannelse, tegnsprogsundervisning, forskning i tegnsprog, døveforeninger, kostskole osv.

Normalt varer mødet 2 dage, hvor DNUR også deltager i Døves Nordiske Råds møde.. Men da DNR ikke deltog denne gang, foregik mødet kun på en dag.

Jeg var ikke den eneste novice til mødet. Gunnar Bjørn fra Island var også ny i DNUR. Men der blev ikke brugt meget tid på at introducere os, idet de gamle rotter, Troels og Hulda (fra Island) havde gjort det meste klart for os på forhånd.

Mødet forløb stille og roligt. Der blev gennemgået og godkendt rapporter fra det tidligere møde på Færøerne, hvor Danmark desværre ikke deltog. Under DNUR-mødet drøftede vi de uheldige sammentræf af lejre i samme år, blandt andet sommeren 2010, hvor cirka 4 ungdomslejre bliver afholdt. DNUR-formand Henrik Sundqvist havde forsøgt at overtale Italien, som har værtskabet denne gang, til at rykke EUDY-lejren et år frem, men det lykkedes desværre ikke.

Det samme forekommer denne sommer for juniorer, hvor både WFDYS Junior Camp og EUDY Junior Camp løber af stablen i den SAMME uge – begge i Norden. Der blev også talt om ønsket for bedre flow i kommunikationen mellem repræsentanterne, idet flere af os var ret gode til at forsømme vores FIRST-CLASS konto (konference-system på nettet red.). Samtidigt ønskes der, at DNUR skulle være fælles om flere fremtidige arrangementer.

Da alle dagsordenens punkter var gennemgået, begyndte vi at ordne alt det praktiske og at forberede os til det spændende DNUR-seminar, som løb af stablen dagen efter!

Statuen viserThomas H. Gallaudet og Alice Cogswell. Thomas startede døveundervisningen i USA med Alice.

Japansk praktikant

AF JANNE BOYE NIEMELÄ,
UNGDOMSKONSULENT

Kunihiro Okazaki fra Japan skal være i praktik hos DDU i 10 uger

Den 18. maj skal en japansk døv studerende starte som praktikant på DDU's kontor. Han skal være på kontoret i alt 10 uger. Han hedder Kunihiro Okazaki. Han studerer kommunikation som hovedfag og døves studier som bifag på Gallaudet Universitet (fork. Gally) i USA. Hans tegnnavn se billedet.

Tog kontakt til DDU

Man kunne spørge, hvordan han kender til DDU? Svaret er, at han er kæreste med en dansk pige, som i 2007 – 2008 havde studeret på Gally. Han besøgte hende i Danmark sidste efterår, og kom derfor forbi DDU's kontor en dag. Senere tog han kontakt til DDU gennem DDU's frivillige medhjælper Mads Jonathan Pedersen for at få en praktikplads hos DDU.

Turné i Danmark

Han får flere arbejdsopgaver, fx et "japansk" projekt, som går ud på, at han besøger døve- og centerskolerne i Danmark i løbet af maj og juni. Han skal fortælle om japanske døve, japansk tegnsprog, japansk kultur osv. Han vil også fortælle om studierne på Gally, hvis eleverne er interesserede i at høre om det. Flere døveskoler har allerede svaret tilbage med et ja.

Med i arbejdsgruppen

Han er med i arbejdsgruppen, som planlægger DDU's lederkurser i sommerferien. Arbejdsgruppen glæder sig til at have ham i gruppen. Han skal samtidig være fotograf under kurserne.

Udfører måske nogle opgaver for DDL

Danske Døves Landsforbund (DDL) vil også gerne bruge ham til nogle opgaver, fx undervisning i amerikansk tegnsprog (American Sign Language, ASL) og oversættelse til internationale tegn i forbindelse med deres hjemmeside. Intet er besluttet endnu.

DDU byder ham velkommen og glæder sig til at arbejde sammen med ham.

Kunihiros tegnnavn.

AF CHRISTINA BIHL, REDAKTIONSMEDLEM

Konventioner der forbedrer og sikrer rettigheder til børn og unge med handicap

Børnekonventionen

Danske Handicaporganisationer (DH) vil have, at børn og unge med handicap får bedre vilkår i deres tilværelse. Derfor vil de have, at Danmark ratificerer handicapkonventionen, der supplerer børnekonventionen og giver det bedste resultat for gode rettigheder til børn og unge med handicap. Danmark har ratificeret børnekonventionen i 1991, men de har endnu ikke implementeret konventionen i den danske lovgivning. Når en lov ikke er blevet implementeret i statens egen lovgivning, er der meget usikkerhed omkring lovens virkning for staten og statens borgere. Det viser, at Danmark ikke tager konventionen alvorligt, selvom de i 1993, 1998 og 2003 har sendt rapporter om børns forhold til Børnekomiteen, der kontroller, om Danmark overholder konventionen. Alle stater, der har ratificeret børnekonventionen, skal hver 5. år sende en rapport til Børnekomiteen. Børnekonventionen går ud på, at børn har ret til at få mad og et sted at bo. De skal også have adgang til informationer og undervisning, så deres viden bliver større og på den måde kende deres rettigheder. De skal beskyttes mod krig (man må ikke bruge børn som soldater i en krig), misbrug, vold osv. Til sidst skal de også have indflydelse på deres eget liv.

Handicapkonventionen – et anderledes mål

Handicapkonventionen og børnekonventionen har nogenlunde det samme indhold, der sikrer rettigheder til børn og unge. Indholdet omfatter uddannelse, fritid, sundhed osv.
Handicapkonventionen handler ikke om at give børn og unge med handicap en forskelsbehandling sammenlignet med normale mennesker, fordi de har behov for det. Det handler tværtimod om, at man ikke skal overbeskytte dem og give dem en forskelsbehandling, der hindrer dem at leve et normalt liv som andre mennesker. De skal derimod behandles i et omfang, der ikke hindrer dem i at kunne udvikle sig til en moden voksen, som andre mennesker. Man skal ikke tage beslutninger for dem i den tro, at de ikke selv kan tage en beslutning. Man skal se dem som normale mennesker og behandle dem som normale mennesker. Det er det, konventionen går ud på.

DH's kommentarer til handicapkonventionen

DH vil sørge for, at børn og unge med handicap bliver hørt. DH ønsker derfor, at der bliver oprettet et klageorgan, der kan behandle klager fra folk med handicap, der er under 18 år.

Børnene skal også have mere indflydelse i handicaporganisationer, der hjælper dem med at få bedre vilkår. Handicaporganisationers ansatte skal have en bedre baggrund med en større viden om de handicappedes liv, så de på den måde kan bidrage med noget.

Man skal ikke hjælpe børn og unge med handicap for meget, så de ikke kan være selvstændige og have tillid til, at de kan bidrage med noget, og gå rundt i den tro, at de belaster samfundet.

Vi må håbe, at Danmark snart vil ratificere handicapkonventionen og implementere både handicap- og børnekonventionen i den danske lovgivning, så vi unge og børn med handicap og den næste generation er sikre på, at vi har gode rettigheder her i Danmark.
Men vi har heldigvis allerede nu gode rettigheder sammenlignet med u-landene – de har allermest brug for konventionerne.

Ved redaktionens slutning, blev Danmark atter kraftigt kritiseret af FN for IKKE at overholde FN's rettigheder for børn. Danmark fik en påtale i 2005. I løbet af de 4 år er der ikke sket meget. Hvordan det står til med handicappede børn melder kritikken intet om.

Handicapkonventionen:

- Konventionen har i alt 50 artikler, og tillægsprotokollen har 18 artikler.
- 48 stater har ratificeret konventionen.
- Fire af dem er fra Europa.
- 28 stater har ratificeret tillægsprotokollen.
- Konventionen trådte i kraft den 3. maj 2008, hvor det 20. land havde ratificeret konventionen.
- Danmark har underskrevet, men ikke ratificeret konventionen. Det betyder at Danmark ikke endnu er forpligtet til at følge konventionen.
- Danmark er nu i gang med sin 2. behandling af af FN's handicapkonvention.

Børnekonventionen:

- Konventionen indeholder 54 artikler.
- Børnekonventionen hedder i virkeligheden FN's Konvention om Barnets Rettigheder.
- Den er en slags grundlov for alle børn i hele verden.
- 192 stater har ratificeret konventionen.
- Det er kun USA, der ikke endnu har ratificeret konventionen

AF: NADIA HYBEL, INFORMATIONSMEDARBEJDER

Tegnsprog er din ret...

FN's konvention for personer med handicap har disse paragraffer som skal beskytte handicappede, også børn.

DDU MENER:
Det er vigtigt at alle børn kender sine rettigheder:

Artikel 9
Tilgængelighed

STK 1.
e) at sørge for forskellige former for bistands- og formidlingspersoner, herunder hjælpere, oplæsere og professionelle tegnsprogstolke, for at lette tilgængeligheden til offentligt tilgængelige bygninger og andre faciliteter

Du har mulighed for: At blive behandlet på lige fod med alle andre, og få hjælp hvis/når der er behov for det fx tegnsprogstolk.

Artikel 21
Ytrings- og meningsfrihed samt adgang til information:

b) at acceptere og gøre det lettere for personer med handicap at bruge tegnsprog, punktskrift, forstørrende og alternativ kommunikation og alle andre tilgængelige kommunikationsmidler, -måder og -formater efter eget valg i samspillet med det offentlige

e) at anerkende og fremme anvendelsen af tegnsprog.

Du har mulighed for: At bruge tegnsprog som dit valgte sprog. Uanset i hvilken forbindelse du bruger det fx tegnsprog i skole, til møder, i fritiden.

Artikel 24
Uddannelse:

STK 2.
b) fremme indlæringen af tegnsprog samt fremme døvesamfundets sproglige identitet,

c) sikre, at undervisningen af blinde, døve eller døvblinde personer, i særdeleshed børn, gives på det sprog og de kommunikationsmåder og med de kommunikationsmidler, som er mest passende for den enkelte, og i omgivelser, der giver størst mulig boglig og social udvikling.

STK 4.
Som bidrag til at sikre virkeliggørelsen af denne ret skal deltagerstaterne træffe passende foranstaltninger til at beskæftige lærere, herunder lærere med handicap, som har kompetence i tegnsprog og/eller punktskrift, og til at uddanne fagfolk og personale, som arbejder på alle niveauer i uddannelsessystemet. Denne uddannelse skal omfatte handicapbevidsthed og anvendelse af passende forstørrede og alternative kommunikationsmåder, -midler og –formater samt undervisningsmetoder og –materialer til støtte for personer med handicap.

Du har mulighed for: At have døvhed som identitet, og gå på en skole med det sprog du ønsker fx tegnsprog.

Artikel 30
Deltagelse i kulturlivet, rekreative tilbud, fritidsaktiviteter og idræt:

STK 4.
Personer med handicap er på lige fod med andre berettiget til anerkendelse og støtte af deres særlige kulturelle og sproglige identitet, herunder tegnsprog og døvekultur.

Du har mulighed for: tegnsprog som dit modersmål og at, have døvekultur og døvhed som din identitet.

DDU's mentormøde skulle bruges til at diskutere en såkaldt mentorordning, som skal hjælpe kommende studerende til at få de bedste muligheder under uddannelse.

AF: FREDERIK OLSEN,
DELTAGER

MENTOR – hvad for noget?

Julie Faustrup, Pernille Andersen og Mads Pedersen opfordrede alle unge fra nær og fjern, som netop var startet på en uddannelse, til at møde op på DDU's kontor den sidste onsdag i april for at diskutere den såkaldte mentorordning, der netop er trådt i kraft.

Ideen med mentorordningen er at forbedre den enkelte døves muligheder i det danske uddannelsessystem. Dette drejer sig bl.a. om almen benyttelse af tolk, SPS (Social Pædagogisk Støtte), udveksling af erfaring, eksamenstips – herunder notatteknik, samt generel støtte og motivation til at gennemføre hver deres uddannelse.

Og dette gælder alle uddannelsesformer, både teknisk skole, gymnasiet, og i sidste ende, universitetet.

Da det endeligt blev den 29. april dukkede ca. 10 håbefulde studenter op med spørgsmål om, hvor DDU ville hen med denne mentorordning?

Disse spørgsmål blev hurtigt besvaret og mødet viste sig hurtigt at blive en succes præget af debat, spørgsmål og interesse for at samles igen.

Mødet, som var præget af en masse spørgsmål og diskussioner, understreger at mentorodningen på mange måder giver en ide om, hvordan vi kan forebygge og hjælpe den enkelte døve med at gennemføre en uddannelse.

Som mødet forløb, blev vi også nødt til at udpege en ordstyrer, som kunne holde styr på de mange forslag og spørgsmål, der væltede frem. Dette skyldtes at nogle unge havde behov for at lufte deres frustrationer, hvilket også er formålet med mentorordningen.

Samtidig blev mødet samlingspunkt for en masse ideer.

Her blev der fx. snakket om workshops, fx. et foredrag om at bygge bro mellem døv og hørende, for lettere at kunne samarbejde med sine klassekammerater og måske i sidste ende finde venner i klassen.

Til sidst er formålet med mentorordningen at få de studerende lettere igennem uddannelse eller hjælpe den nye i en ny by.

Mentorordningen skal også sørge for at uddanne mentorer, som kan være med til at introducere nye og erfarne studerende for hinanden, så de fremover kan give hinanden støtte i deres videre uddannelse. Dette skulle gerne gøre det lettere for de studerende at komme gennem uddannelsen og hjælpe dem til at falde til i en ny by.

DDU håber at mentorordningen kan blive et fast tilbud til de unge.

AF: METTE OVERGAARD, FORMAND

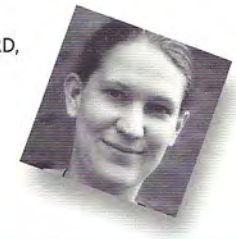

Lone Mosgaard

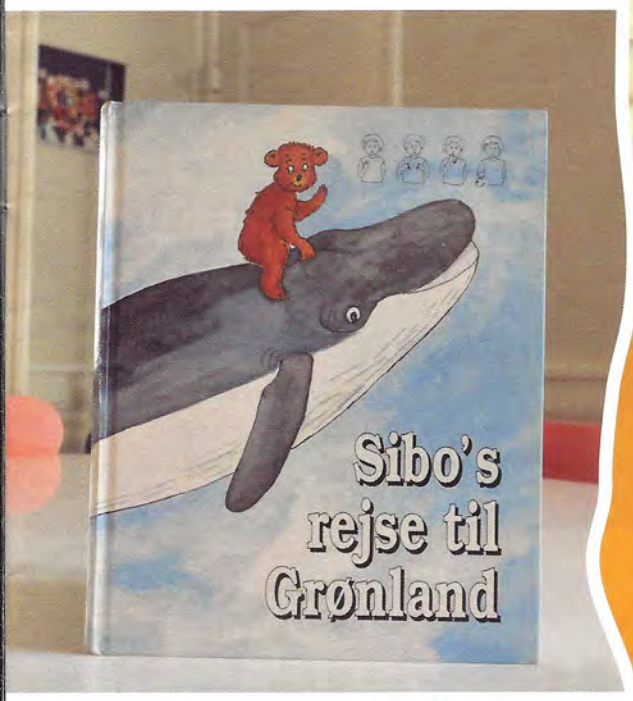

Bogen "Sibos rejse til Grønland" som Lone Mosgaard var medforfatter på.

I 2007 og 2008 modtog DDU i alt 94.000 kr. til DDU's børne- og ungdomsarbejde. Men hvor kom de 94.000 kr. fra, og hvem er Oscar og Lone Mosgaard? For at få et svar på disse spørgesmål har DDU inviteret Lone Mosgaard.

Det startede med Søren...

Troede at det var et græsrodskontor

På en smuk solrig april formiddag kom Lone Mosgaard på besøg. Ungdomskonsulent Janne Boye Niemelä, og DDU's forkvinde Mette Overgaard tog sammen med hustolken Jane imod Lone Mosgaard, som præsenterede sig selv på tegnsprog, hvor hun stavede sit navn. Janne og Mette viste Lone rundt på DDL/DDU. Lone var overrasket og havde ikke forestillet sig et så stort kontor, hun havde gættet på et mere græsrodsagtigt kontor, hvor der var mere rod. Et lille kontor i forhold til de andre organisationer (i samfundet). Men Lone syntes, at det var dejligt at få lov til at se, hvordan det fungerer på DDU.

Men hvem er de?

Lone og Oscar Mosgaard. Måske siger navnene dig ikke noget, men de er DDU's største private bidragsydere og er grunden til at mange børn kan komme med på diverse lejre. Men det hele startede da Lones nevø, Søren, blev født døv for 20 år siden. Derigennem havde hun og resten af familien lært tegnsprog. Familien fik 30 timers tegnsprogsundervisning på Skolen på Kastelsvej igennem flere år. Men hun brokkede sig over, at det alt var for lidt. Så hele familien lavede sit eget tegnsprogshold derhjemme en gang om ugen, hvor de øvede sig i tegnsprog fra kl. 17 til 22 om aftenen.

Silja Schmelling (yderst tv.) fortæller om sit designerfirma.

Vidste du

at Lone Mosgaard også har været mannequin, revisor, statsautoriseret ejendomsmægler, kosmetolog samt ernæringsvejleder.

Hun solgte sin klinik på Nørre Farimagsgade for 1 ½ år siden.

Hendes mand Oscar er uddannet advokat og arbejder som investerings- og bankrådgiver.

DDU er den organisation, de støtter med store tilskud, men derudover giver også bidrag til Care, SOS og faderskab for et barn hver måned..

Børnebog på tegnsprog

Tegnsprogstimerne med familien resulterede i en børnebog "Sibo's rejse til Grønland" (1994), som blev skrevet af Lone selv, hendes fætter/kusine, søster og Sørens farmor. Det tog 1½ år, før bogen blev udgivet, fordi Døveskolernes Materialecenter i Ålborg ville bruge bogen som undervisningsmateriale. Bogen skulle være en tosproget bog, hvor både Søren og hans søster kunne læse sammen (de blev født med 1½ års mellemrum). På den måde lærte de flere tegn, og de købte alle de bøger og materialer, man kunne få for at kunne øve tegnsprog.

Gav næsten 100.000 kr.

Lone og Oscar havde været medlem af Danske Døves Landsforbund igennem 20 år, og modtager også Døvebladet. Så da Lones mand, Oscar, fyldte 50 år for to år siden, fik de idéen til at bede gæsterne om at donere penge til DDU i stedet for gaver, fordi parret følte, at de havde nok af materielle ting. De valgte DDU, fordi det var en organisation, der ville få større glæde af pengene frem for de store organisationer, der i forvejen får opmærksomhed nok. De kontaktede den daværende, ungdomskonsulent Alex Stensholm for at sikre sig, at pengene gik til et godt formål, der inkluderede døve børn og unge. Så valget faldt på DDU, og resultatet blev 35.200 kr. Med yderligere tilskud fra de to er det blevet til næsten 100.000 kr.

Lone fylder 50 år

Lone fylder 50 år den 20. juni 2009, og her vil hun igen bede de 80 inviterede gæster om at donere penge til DDU. Vi er spændte på, hvor meget det bliver.

Vil helst være blind

På det berømte spørgsmål, om man helst vil være blind eller døv, fortalte Lone, at hun helst ville være blind, fordi hun ikke skulle lære et nyt sprog, og at det hele stadig er det samme bortset fra det manglende syn. Som døvbleven i sen alder ville man få svært ved at komme ind i en ny verden, et nyt sprog og en ny kultur.

De små ting (som) betyder så meget

Der blev også tid til at diskutere andre ting, der rører sig i døveverdenen, og hvordan døve klarer sig i forhold til resten af samfundet. Lone var irriteret over, at folk tror, at døve ikke kan. Hun taler af egen erfaring via sin nevø, og igennem de diskussioner hun har haft med sine venner om døve, og hvad de kan.

Tegnnavne

Mette (Overgaard red.) spurgte til sidst om Lone og Oscar havde tegnnavne. Lones tegnnavn er "klippe over hoved", og Oscars tegnnavn er "tage briller af og på". DDU takkede Lone mange gange for hendes besøg og håber, at det ikke er sidste gang DDU ser hende.

VÆKKEUR FRA DENGANG

morfar var ung

AF JULIE F. FAUSTRUP,
BESTYRELSESMEDLEM

Forestil dig et liv uden tekniske hjælpemidler til døve? Intet lyskaldeanlæg, ingen teksttelefon, intet vækkeur koblet til vibrator til at få dig op om morgenen, nærmest ubegribeligt, ikke sandt?

Men sådan var hverdagen for min morfar, Peter Rasmussen. En dag fandt hans søn, den tidligere DDU-formand Asbjørn Rasmussen, en underlig klokkeværktingest i en stofpose, da han hjalp faren med flytningen. Uret, som er indkapslet i en blikdåse, viste sig at være et hjemmelavet vækkeur, som Peters forældre har lavet til deres døve søn, da han skulle flytte hjemmefra og begynde i sin læreplads.

Uret var altså et almindeligt vækkeur, som forældrene så opgraderede til et hjælpemiddel for Peter. For at den store moppedreng ikke skulle forsvinde under dynerne eller andre ubelejlige steder, syede hans mor en stofpose samt en rem med tilhørende sikkerhedsnål, som bandtes og hæftedes omkring livet på Peter, remme der bringer nostalgiske associationer til høreapparats-pungene med velcrolukning, vi 90'er-unger bar rundt på i børnehavealderen.

Faren lavede et hylster til vækkeuret, idet skruefjedrene ellers ville flå hans skjorte op, når de drejede rundt, og så var det jo ikke særligt komfortabelt at sove med noget, der stikker.

Selvom apparatet er temmelig klodset, sørgede det for at han stod op hver morgen på lige fod med hørende.

Efterhånden som tiden går, er der kommet flere hjælpemidler, som gør døves liv lettere og lettere. Men støder man på forhindringer, er det bare at ty til sit kreative sind som mine tipoldeforældre gjorde!

AF: LEA HYLDSTRUP,
DELTAGER

NORDEN UDEN GRÆNSER

Et DNUR seminar i Finland

DNUR holdt et seminar – nordisk ungdomsseminar – hvor der skulle diskuteres, hvordan Norden kunne samarbejde om børn og unge. Børn er altid de vigtigste i ens land, de er vores fremtid. Det samme ses hos døve. Vi har dog det problem, at så mange bliver ci-opereret og bliver så integreret, at de ikke længere er medlem af et døveforbund, og når de ældre forsvinder, kommer der ikke nye ind. Det ses tydeligt på Nordisk Børnelejr, som var blevet aflyst 2 år i træk – dette år bliver det gennemført i Finland, men det nye er, at lejren ikke længere hedder Nordisk Døve Børnelejr – men Nordisk Tegnsprogsbruger Børnelejr og er åben for de døve børns hørende søskende og CODA-børn, som kan tegnsprog.

Weekendens program var fyldt op med foredrag af spændende døve personer, workshop derefter og en hel masse debat omkring disse emner. Når der var pause, diskuterede nogle af os videre om det netop overståede foredrag.

Lørdag morgen begyndte med en kort præsentation af DNUR, og hvad de ville med seminaret, derefter var der et rigtig langt og vigtigt foredrag af **Liisa Kauppinen**, som fortalte om, hvordan FN's handikapkonvention om menneskers rettigheder og børns rettigheder kan bruges. Hun fortalte meget om, hvordan den kan fortolkes – den er fx ikke kun for dem med fysiske handicap, men også dem, som føler sig hånet. Men især var børnene i fokus – deres identitet er vigtig, og de skal have viden om, at de har ret til tolk og fortælle deres forældre, hvis de hellere vil være et andet sted med flere ligesindede børn. Liisas tegnsprog mindede meget om Asger Bergmanns, måske er det fordi de begge er formænd og har skullet holdt mange foredrag – eller måske er det pga. de også ses privat. Liisa måtte haste igennem, så der kunne være tid til det næste foredrag af **Maria Aula**, som er finsk ombudsmand, eller ombudsperson, hvis vi skal følge ligestillingen. Hun fortalte, at det er vigtigt med velfærd for børn, og at de nordiske lande er foran på dette område. Velfærd for fx døve børn betyder, at de skal have den bedste

STATISTIK:

ALLE havde siddet i folkeskolen's elevråd
2/3 havde været med på Nordisk Ungdomslejr
1/3 havde været med på Nordisk Juniorlejr
ca. 7 havde været med til Nordisk Børnelejr

To af dem havde været med i alle tre lejre: børne, junior og ungdom.

Rigtig mange var på en eller anden måde aktive i eget lands ungdomsforening enten som tidligere/nuværende bestyrelsesmedlem eller frivillig medhjælper.

Et DNUR seminar i Finland

mulighed til speciel støtte (tegnsprog), ret til at kende egen historie og kultur, og til at få tolk på hospital, eller når de vil i kontakt med folk, der ikke kan tegnsprog. Så var der tid til frokostpause, og efter frokosten var der diskussionsoplæg ved **Jaana Keski-Levijoki** om, hvornår der er tale om velfærd, og hvornår et barn har det godt. Man har fundet frem til, at når et døvt barn færdes i et miljø med deres eget sprog og egen kultur, bliver de selvsikre, og deres livskvalitet forbedres, fordi de har det godt. Information er vigtig, for at budskabet kan nå frem. Dagens sidste foredrag var af danskkendte **Outi Toura** om døv bevisthed i Norden. Man skal have eget sprog, egen historie og kultur for at vide, hvem man selv er og dermed føle sig lige så god som hørende. Alle ved jo, at når man behersker sit modersmål fint, kan man også beherske andet, tredje og måske fjerde sprog godt.

Efter en lang dag med foredrag, gjorde vi alle klar til festen i døveklubben om aftenen. I døveklubben var der mange andre finner, så det var sjovt at møde mennesker udenfor seminaret, og vi tog videre til en pub bagefter.

Om søndagen var flere forsinkede, måske pga tømmermænd fra festen natten før. **Henrik Sundqvist** begyndte med noget hyggeligt - elevrådets betydning - hvor han påpegede, at det er en god ting at sidde i elevråd, så man får erfaring om, hvordan et råd/forbund fungerer. Han kom med et flot motto; ***"Sammen når vi længst"***, som faktisk kan bruges til alle situationer, fra elevråd til landsforbund. Det sidste foredrag var igen af **Outi Toura** med en workshop om, hvordan vi kan udvikle Nordens samarbejde i en verden, som bliver mere globaliseret. Det var her, vi fik sunget og lavet statistik over hvilke lejre, deltagerne var med til. Vi talte om, vi måske havde det for godt på ungdomslejrene, at vi bare festede og ikke diskuterede politik. Efter frokosten havde **Eeva Tupi** lavet en konklusion af alle foredragene. Weekenden var brugt på udveksling af erfaringer/viden fra hvert land, og vi var kommet frem til, at vi havde brug for kendskab til, hvordan man skal kontakte de rette personer (værktøjer). Stemningen under hele weekenden var rigtig god – alle deltagerne var så aktive og interesserede. Men det var også de samme, man så til mange andre arrangementer. Jeg savner lidt variationen, hvor man kan komme til at høre nogle med en anderledes mening. Men det fedeste var, at der også var et par stykker under 18 – så der ER nogle, der interesserer sig for politik.

Outi:
Lad os synge den nordiske sang for at friske os op
Deltagerne:
Jaa!
Outi:
JA, VI VIL LEVE I NORDEN!
Deltagerne:
JA, VI VIL LEVE I NORDEN!
Outi:
JA, VI VIL DØ I NORDEN!
Deltagerne:
JA, VI VIL DRICKA ...?! Hov!! Hvad lige...??
Outi:
Det er tydeligt, I har næsten alle været med til Nordisk Ungdomslejr!!
Lad os tage den originale – altså den uden dricka og knulla, ik?
Alle sammen:
JA, VI VIL LEVE I NORDEN!
JA, VI VIL DØ I NORDEN!
FOR FAN!

AF: JIHAN SULAIMAN,
DELTAGER + REDAKTIONSMEDLEM

Foto: TV3

Miss Aquadorable 2009

Kravene til modeller er blevet større og større. Man skal ligne alle medierne og bladenes kvinder/piger, der tager plastikoperationer, går på slankekure og prøver at være en kopi af noget, de slet ikke er. Det giver dem stress og et lavt selvværd. Det var jeg godt træt af og sagde til mig selv, at jeg aldrig nogensinde skulle blive model, fordi det overhovedet ikke var mig med alle disse krav, så falskt! Jeg ville være min egen bedste ven og lytte til mig selv, det er min egen krop, som skal bruges og formes resten af livet. Skønhed begynder at stråle, når man har lyttet til sit sinds signaler og været god ved sig selv. Så begynder skønhed at blomstre både indvendig og udenpå.

Tilfældigt fandt jeg en hjemmeside, Aqua d'or Natural Beauty Contest 2009, og tænkte det her er lige mig, en hjemmeside for dem, som ikke vil være en kopi af andre, derfor oprettede jeg en profil ligesom alle de andre 7.000 piger i hele landet. Jeg krydsede fingre for at få lov at vise alle, at døve også kan være en naturlig model. Jeg var meget aktiv inde på min profil, hvor jeg tit deltog i debatter og gav stemmer til de piger, jeg syntes var naturlige og viste naturlige billeder af mig selv i forskellige sammenhænge, hvor jeg ikke er smurt tykt med makeup.

Der blev kun udvalgt 20 finalister, som skulle deltage i programmet på tv3, hvorefter programmerne bliver vist over 6 torsdage.

2 uger før konkurrencen, skrev min kæreste en sms om, at jeg var kommet i finalen. Først troede jeg, det var gas og løgn! Det viste sig, at han talte sandt og var pisse stolt af mig! "Du skal i tv" "Du skal i tv" hørte jeg hele tiden fra min stolte kæreste, og jeg havde svært ved at tro, det var sandt, mig ud af 7.000, det er vildt! Jeg søgte tolk alle vegne, ingen steder ville bevilge tolk til mig, det var ærgerligt, for de (de forskellige tolkefirmaer red.) skulle vælge, hvad der er vigtigt at tolke, når jeg nu selv syntes, det her er bare ekstremt vigtigt! Jeg klarede mig overraskende godt uden tolk, jeg havde min skytsengel = Smartlink, som hjalp mig utrolig meget! Tak for det.

Skønhed betyder mere end én ting, det siger mere end tusind ord.

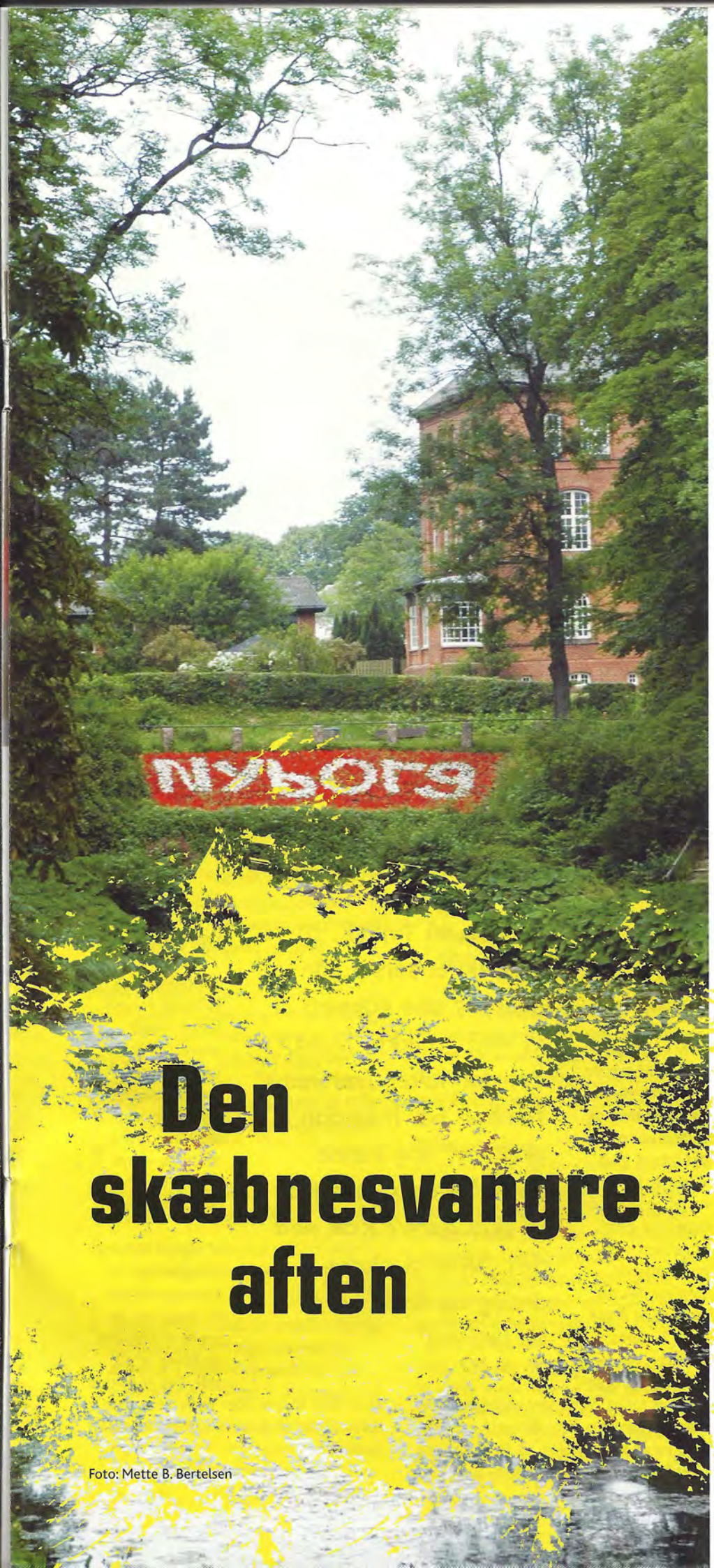

Den skæbnesvangre aften

Foto: Mette B. Bertelsen

AF: NANA MARIE SØLTOFT OG
EMILIE MOLLY ANDREASEN, NYBORGELEVER

Eleverne fra Nyborgskolen følte ikke at de blev hørt. Derfor overlod Visualis pennen til 2 elever fra Nyborgskolen.

Den 1. marts 2009.

Det er aften, der er mørkt udenfor. Der lugter brændt. En masse unge sidder på gangen, en masse aviser ligger spredt ud over hele gangen. Udenfor er der noget toiletpapir, der brænder. Uskyldige øjne kigger på det, der brænder. Det rører os ikke, det ser meget normalt ud. Det er noget, der sker dagligt. "Jamen, så sluk det dog! Kan I ikke se, at det er farligt?!" udbryder pædagogen hidsigt. Trods det Gør de intet

Kort efter kommer der en meddelelse på kollegiets opslagsvæg: "Møde i spisesalen kl. 21!" Vi griner og siger "jaja – hvad skal pædagogerne nu true os med?"

Kl. 21 sidder vi i spisestuen og er ligeglade med det, der skal ske. Dog uvidende om det, der kommer til at ske. Pædagogerne står op og forsøger at fange vores opmærksomhed, og de fortæller desperat, at det er farligt, at vi ikke tænker på brandsikkerheden, og de er skuffede over, at vi har lavet en masse hærværk i bliveweekenden. "Køleskabet er blevet smadret, og hoveddørens vindue er knust, og I tager slet ikke ansvaret for det! Hvad tænker I på??" Vi ruller med

Foto: Mette B. Bertelsen

Den skæbnesvangre aften...

øjnene, fordi mange af os er uskyldige. Det er så typisk, at konsekvenserne går ud over os alle sammen. Vi ved jo ikke, hvad de, der laver hærværk, tænker på. Hvordan skulle vi dog kunne det? "Hvad synes I at vi skal gøre? Kom med det. Vi skal skabe dialog og finde ud af en løsning". Vi kan ikke sige noget, da det kun er få, der har gjort disse ting, og hvordan skulle vi sige noget til det, når vi ikke ved, hvem det er? Og det var i forvejen vanskeligt at kommunikere med pædagogerne. Efter et par minutters tavshed beslutter pædagogerne at aflyse vores sædvanlige aftenkaffe, hvor vi får frugt og brød osv. og det var dråben.

Vi sidder forbavset. Hvorfor skal alle straffes? Vi vil have aftenkaffe og beslutter os for at sidde i spisesalen, indtil vi får vores mad. Det er vel vores eneste udvej. Pædagogerne har jo allerede lukket for dialogen og er urokkelige. Vi bliver mere og mere ophidsede og begynder at råbe. En slags kampråb. Derefter går det vildt til. Der bliver sparket til køleskabet, møblerne bliver væltet og pejsestuen bliver låst af os, så pædagogerne ikke kan komme ind til stuen.
"Politiet kommer!" "Politiet kommer?!" Den aften blev fire anholdt. Det resulterede i, at de 4 fik håndjern på ryggen, og det vil sige, at de ikke kunne kommunikere. 12 blev sendt hjem og efterfølgende blev seks elever bortvist.

De næste par dage var ret hårde, både for de bortviste og resten af elevgruppen på Nyborg Kollegiet. Vi mistede vores venner og var kede af det på deres vegne. Vi var sure på ledelsen og forstod slet ikke deres beslutning.

Efter en lang omgang med massiv kritik fra pressen, døveverdenen og forældrene endte det faktisk godt. Vi elever bliver nu lyttet til!! Kollegiet har gjort noget ved kommunikationen, som var det, der fik os til at flippe ud d. 1. marts. Ledelsen ved nu, hvor **vigtigt** tegnsprog er for os. De sender pædagoger på tegnsprogskursus, hvor der også er elever med for at skabe dialog, så de bliver vant til at bruge tegnsprog. Vi får nu tolke 2 gange om ugen, tolke som er tilgængelige, når nogen har brug for dem.

> Det er så typisk, at konsekvenserne går ud over os alle sammen. Vi ved jo ikke, hvad de, der laver hærværk, tænker på. Hvordan skulle vi dog kunne det? "Hvad synes I at vi skal gøre? Kom med det. Vi skal skabe dialog og finde ud af en løsning"

Til et husmøde i sidste uge fik vi en glædelig nyhed. De har ansat en vikar, som kan tegnsprog! Det var en triumf for os! Hun præsenterede endda sig selv på tegnsprog.

Stemningen på kollegiet er også blevet meget bedre. Der er bedre samspil mellem pædagoger og elever, hvor der førhen nærmest har været krig mellem os og pædagogerne.

Vi alle på Nyborg Kollegiet og Nyborgskolen er nu enige om, at sagen er afsluttet og bliver sat til side. Det er på tide at se frem til lyse tider, nyde den sidste tid og skabe en god afslutning for os alle sammen.

AF JANNE BOYE NIEMELÄ, UNGDOMSKONSULENT

Foto: Mette B. Bertelsen

Efter den skæbnesvangre aften og en hård tid med megen omtale i diverse medier er der sket en del. Blandt andet bliver der løbende afholdt orienteringsmøder mellem DDU/DDL (Danske Døves Landsforbund) på den ene side og Nyborgskolen sammen med Region Syddanmark på den anden side. Formålet med disse møder er at orientere hinanden hvad man mener om dit og dat.

HVAD SÅ NU NYBORG?

Uvildig undersøgelse

Regionen vil på eget initiativ iværksætte en undersøgelse, som skal være med til at finde ud af hvad eleverne og evt. deres forældre ønsker af Nyborgskolen. DDU og DDL har givet en bemærkning til regionen om, at der skal være en døv person med i planlægningen af undersøgelsen, da den døve person ved hvordan det er at være døv mht. kultursammenstød, identitet, tegnsprog m.m. Undersøgelsen skal foregå både på dansk tegnsprog og dansk.

Handleplan

Nyborgskolens bestyrelse har lavet en handleplan, som næsten svarer til DDL og DDU's ønsker, som er af Asger Bergmann (DDL's formand) har skrevet ned i et notat. I notatet kan man læse, at DDL og DDU ønsker følgende punkter styrket og forbedret:

1. Bedre dialog på skolen mellem ansatte, ledelse og elever
2. Bedre tegnsprogsmiljø og styrkelse af det fælles sprog udenfor undervisningen
3. Grundigt og rodfæstet arbejde (igangsættelse af undersøgelse) med at afstemme både nuværende og nye elevers forventninger til Nyborgskolen
4. Fastsættelse af skolens generelle værdigrundlag med inddragelse af både ansatte, ledelse og elever
5. Pædagogiske nyovervejelser omkring fælles sanktioner, ordensregler og rammer for eleverne
6. Stærkere specialpædagogisk fokus
7. Pædagogikken på kollegiet skal undersøges med særligt henblik på de ansattes tegnsprogskompetencer
8. Ansættelse af lærere og pædagoger med både høje faglige kompetencer samt evne og lyst til at lære tegnsprog på højt niveau.

Region Syddanmark har på det seneste vist interesse for udviklingen på Nyborgskolen. For eksempel har de besøgt DDL/DDU 2 gange og deltaget i diverse møder vedr. Nyborgskolen.

Dialoggruppe

På sidste møde fortalte Nyborgskolen, at de har oprettet en såkaldt dialoggruppe, som har ansvaret for morgensamling en gang om ugen på skolen. Før i tiden var det ledelsen, der satte dagsordenen, men nu er det dialoggruppen, som sætter dagsordenen. Gruppen består af 4 elevrepræsentanter og nogle medarbejdere.

DDU tilbudt at bo på kollegiet

På sidste møde blev der også snakket om, at der skulle være et rent tegnsprogsmiljø på Nyborgskolen. Nyborgskolens ledelse mener, at DDU ikke følger med udviklingen godt nok, dvs. der er elever, som foretrækker dansk tale frem for dansk tegnsprog. Ledelsen har derfor tilbudt DDU at overnatte på kollegiet i et stykke tid og tale med de unge og finde ud af hvad de præcist ønsker af Nyborgskolen. DDU overvejer tilbuddet.

DDU mener at:

Dansk tegnsprog skal være til stede både i og uden for undervisning. Der skal naturligvis også være et tilbud om tale med støttetegn til dem, som måtte have brug for det. Dansk tegnsprog er Nyborgskolens sprogkode. Sådan har det ikke været men sådan bør det være fremover, og derfor ser både DDL og DDU det som den vigtigste opgave sammen Nyborgskolen at sikre sig, at Nyborgskolen fortsat er et tegnsprogsmiljø – et tilbud til unge døve (med "unge døve" menes unge døve med/uden CI og hørehæmmede). DDU og DDL mener, at man skal give alle eleverne tilbud om undervisning på dansk tegnsprog i stedet for at have så travlt med at tilbyde tale med støttetegn, så snart de ved, at eleven kan tale.

Et fedt sted at være

Nyborgskolen med dansk tegnsprog i front skal være et fedt sted for alle. Man strømmer til skolen, hvis den er populær. Den kan blive populær, hvis man synes, at det er fedt at bruge/lære dansk tegnsprog.

AF: SOFIE HEILMANN,
REDAKTIONSMEDLEM

Hyvää Suomi - Godt Finland

En spontan beslutning førte til en rejse til Finland, hvor vi overværede finsk tegnsprogsdag og den berygtede Sencity fest. Lørdagen var dagen, hvor der skulle ske temmelig meget. Først skulle vi til et heldagsforedrag, og derefter skulle der gøres klar til festen, vha. makeup, cider og noget mad der kunne fylde i maven.

Når man er 3 piger og kun 1 badeværelse, fører det uundgåeligt til større forsinkelser. 20 minutter forsinkede var vi da vi listede ind midt i et foredrag. Det var ikke særligt smart, eftersom vi formentlig nok kun var de eneste fra udlandet. Gad vide hvilket førstehåndsindtryk vi gav finnerne...

I løbet af dagen, som startede kl. 9 om morgenen og sluttede kl. 4 om eftermiddagen ville der være 3 foredrag.

Det første foredrag bestod af 2 unge piger der fortalte om deres tur til Etiopien og Namibia. Det er et projekt, der meget vel kunne ligne DDU's ulandsprojekt. Forskellen er nok bare at det vigtigste ved deres tur var at stimulere deres sprog og mimik, eftersom de ikke havde deres eget sprog, men brugte ASL (American Sign Language red.)

Her blev foredraget fortalt ved visning af mange billeder og et par videoer. Metoden de brugte til at stimulere tegnsproget var teater og dans. Mange vil nok kunne genkende det fra deres barndom eller lederkursus, at fortælle historier med en enkelt håndform.

Det næste foredrag var ikke rigtig et foredrag, men mere et debatpanel med en gammel dame og en ung knøs. Der var en ordstyrer i midten der kastede et emne ud i luften, hvor hver især så kommenterede det. Emnerne var meget fokuserede på døveforeningerne i Finland. Der er ikke så mange døve unge der benytter sig af døveforeningerne, hvilket vi nok kan genkende fra Danmark. Den gamle savner initiativ fra de unges side, og hun nævnte at hun var seriøst bekymret for når hun ikke kan klare foreningsarbejdet længere, om så døveforeningen ville fortsætte? Her blev der diskuteret frem og tilbage om, hvad man kunne gøre.

Der blev også diskuteret forskellene mellem deres selvopfattelser, om de syntes at det var pinligt at bruge tegnsprog i offentligt rum eller ej. Klart at den ældre kvinde godt kunne føle sig pinligt berørt, når nu hun er vokset op i oralfasen. Den fase, hvor tegnsprog nærmest var banlyst. Omvendt var situationen for den unge fyr. Han ser tegnsproget som noget af det mest naturlige, og bemærker næsten ikke at folk glor.

Tredje og sidste foredrag var Filip Verhelst, der holdt foredrag om "empowerment" og døvesamfundets fremtid. Empowerment handler simpelthen at give lærdom fra sig. Et godt citat: "Hvis en mand er sulten, og du giver ham en fisk, vil han være sulten igen i morgen. Hvis du i stedet lærer ham at fiske, vil han kunne stille sin sult selv fremover". Det siger næsten alt.

> "Hvis en mand er sulten, og du giver ham en fisk, vil han være sulten igen i morgen. Hvis du i stedet lærer ham at fiske, vil han kunne stille sin sult selv fremover"

Filip brugte mange eksempler fra den nuværende frontrunners og viste videoer, hvor de fortalte om deres projekter.
Den anden del af Filips foredrag handlede om døvesamfundets fremtid. Her glippede det lidt for os danskere, eftersom vi havde fundet emnet "empowerment" interessant og diskuterede det indbyrdes.

De 2 første foredrag foregik på finsk tegnsprog med international tolkning ved siden af. Det sidste foredrag foregik på internationalt tegnsprog med finsk tolkning ved siden af. De 2 som havde tolket foredragene, klarede det fremragende.

Klokken var nu blevet 16 og finsk tegnsprogsdag var hermed slut. Nu skulle alle hjem og gøre sig klar til aftenens Sencity fest.

AF: ANDRÉ CHRISTOFFER JENSEN,
BESTYRELSESMEDLEM + DELTAGER

KORTFILM-KURSUS

Mange af os deltagere har længe ønsket et kursus i at filme, klippe eller skuespille. I påsken 2009 fik vi endelig chancen.

Der kom deltagere fra hele landet, samt en deltager fra Oslo. Vi fik den glæde at have en vaskeægte døv instruktør fra England, Louis Neethling, som har instrueret en masse kortfilm. Hans nok mest kendte kortfilm er "Coming Out" (springe ud af skabet red.) , som kan ses på YouTube. Vi havde også danske Natalie Hein til at lære os om brug af kamera, farver og perspektivering. Hun har i mange år arbejdet inden for filmbranchen.

De 9 klip

Til at starte med lærte vi om filmhistorien fra Kinetoskop (gammeldags filmfremviser red.) til High Definition film. Her kom vi også ind på, hvordan filmteknikken har udviklet sig. Hvilke perspektiver man brugte før og nu. Utroligt spændende! Herefter delte vi os op i nogle små hold, hvor hvert hold fik et kamera. Vi fik besked på, at hver deltager på hvert hold skulle lave sin egen historie. Det var fuldstændig lige meget, hvad vi lavede, og hvordan vi lavede det, der var kun én regel; Vi måtte kun lave 9 klip! Ja, en udfordring var det, så længe det skulle være 9 klip fra hver deltager på hvert hold. Men på den måde lærte vi hurtigt at bruge kameraet og at sørge for at lave en god film med gode vinkler. Var man færdig med optagelserne, skulle man i gang med at klippe filmen sammen. Det blev til 13 kortfilm. Overraskende nok var en del rigtig gode!

Optagelse

Så skulle vi i gang med vores store projekt, nemlig to kortfilm. Vi blev delt op i to hold, og vi skulle hver selvfølgelig starte med et manuskript og en tidsplan. Det tog en hel dag at lave et manuskript og tidsplanen. Men det slår ikke næste dag, hvor det ene hold skulle rende rundt flere kilometer i København, og det andet i Malmö. Det viste sig at være lidt besværligt at komme ind og filme nogle bestemte steder, da det var helligdag, ergo de fleste butikker var lukket. Vi har svedt hårdt for at få hele filmen i kassen. Det ene hold tog endda den sidste optagelse kl. 24. Men det var ikke engang færdigt der, og vi måtte så dele det ene hold op i to, så nogle skulle tage de sidste optagelser, mens andre kunne gå i gang med at klippe.

Klip, klip, klip og atter klip

Der blev klippet heeeele dagen, og vi var alle selvfølgelig trætte efter en hel uges kursus. Men resultatet blev rigtig godt! Det blev til to gode 5 minutters film.

Hvem havde troet, at en hel dags manuskriptarbejde, en hel dags optagelser (og morgen) og en hel dags klipning ville give sølle 5 minutters kortfilm? Nu ved vi, hvordan Peter Jackson havde det, da han instruerede Ringenes Herre: Kongen vender tilbage, som varer op til 4 timer og 10 minutter som en forlænget version. Gid jeg kunne trøste ham med en fadøl! Mens vi skuespillere ventede på, at de andre klippede, lavede vi en lille sjov kortfilm baseret på en ud af det blå idé, som opstod af en latterlig drengesamtale tidligere på ugen. Kortfilmen hedder "Laif" og er rimelig populær blandt døve på Facebook.

Det betyder, at vi havde lavet i alt 16 kortfilm. 16 kortfilm på en uge – we rock!

Jeg vil gerne takke deltagerne, specielt Louis og Natalie for et ultrafedt kursus. En uforglemmelig uge, som slet ikke kunne ha' været bedre. Jeg ser allerede meget frem til næste kortfilms projekt!

STOR SUCCES

De 16 film vil blive vist til Carl Becker festivalen d. 19. september på Castberggård. Mere information følger på DDU's hjemmeside.

SDUs förbundsstämma

AF: TROELS H. MADSEN, BESTYRELSESMEDLEM OG KRISTINA DAHL IVERSEN, DELTAGER

Day Zero

Troels og Kristina ankom fredag aften til Bergby Gård efter cirka 7 timers rejse. Himlen var stadig blåt og indbydende. Sommeren er på vej! Vi fik en flydende start på dagen med fly til Stockholm og derfra toget til Uppsala, hvor 3 timers sightseeing ventede os på byens gågader samt byens gamle domkirke.

Efter at have fulgt en nøje anvisning fra SDU om at finde den blå bus foran koncerthuset i Uppsala, befandt vi os i en myriade med halv genkendelige ansigter og svensk tegnsprog. Vi to er de eneste gæster fra de andre skandinaviske lande bortset fra to fra Færøerne.

Vi skulle nemlig til SDU's (Svensk Døves Ungdomsforbund red.) generalforsamling, eller förbundsstämma som det hedder på svensk. De har inviteret DDU med til deres generalforsamling, og eftersom jeg var den eneste fra bestyrelsen der havde tid på det tidspunkt inviterede jeg Kristina med som den anden repræsentant fra Danmark.

Vi havde en stor forventning til deres förbundsstämma, da vi anser SDU som

en stor, god og solid organisation. Vi havde blandt andet bemærket at de har en meget god medlemskontakt. De har en fed hjemmeside (www.s-d-u.se) samt en blog, hvor der bliver kommenteret aktivt af medlemmerne. De laver gode accessories, blandt andet den storsælgende "I love Deafhood" T-shirt samt informationsmaterialer om "Døvbevidsthed" til skolerne. Vi stødte på en del PR arbejde fra SDU's side i forbindelse med at CI børn skal have ret til tegnsprog. Plus at de er meget aktive i elevrådsarbejdet i Sverige.

Efter vi er blevet indkvarteret i Bergby Gård cirka en times kørsel fra Uppsala blev vi præsenteret for bestyrelsen. Bestyrelsen var meget venlige, og imødekommende, og ser ud til at vide præcist hvad de skal gøre. De bar endda allesammen en sort trøje med SDU's logo påtrykt i grønt farve og bar på en grøn mappe med SDU's logo klistret på.

Day One

Efter morgenmad samles vi omkring flagstangen og SDU's flag rejses op (Ja, de har deres eget flag og traditioner!). Derefter mødte vi op i mødesalen og blev præsenteret for hinanden. De andre var fra ungdomsklubberne i Sverige, elevrådsrepræsentanter, gæster samt os 4 "udlændinge".

Mødet fremgik som smurt. Der blev gennemgået årsberetning samt regnskab fra 2008 temmeligt hurtigt og samtalen vendt til behandling af 5 forslag fra klubberne samt medlemmerne. De ønskede blandt andet at SDU skal indføre Deafstudies som en obligatorisk skolefag og en bedre kommunikation mellem klubberne og SDU. Der ønskes også at SDU skal holde øje med tosprogligheden i et igangværende projekt om at sammenslutte Alviksskolen og Manillaskolen (Malva-projektet), således at tegnsprog stadig prioriteres først. Der blev diskuteret om hvilke forslag SDU vil påtage sig.

Derefter er der arbejdsplanen på bordet sammen med budgettet. Også det blev gennemgået hurtigt. Derefter er der tid til valg af ny bestyrelse. Valgbestyrelsen fremlægger deres forslag til den nye bestyrelse, og SDUR (Stockholms Dövas Ungdomsråd) stillede en modkandidat, nemlig Isabella Hagnell mod valgbestyrelsens Jonny Dufvenberg. Efter afstemningen blandt de delegeret består SDU's 7 nye bestyrelsesmedlemmer så nu af: Henrik Sundqvist (Forbundsordførende og genvalgt), Kristofer Carlsson (genvalgt), Jenny Nilsson, Julia Kankkonen, Jerry Harrysson, Johanna Treffenberg og Jonny Dufvenberg. Derefter blev der efter vane valgt en ny valgbestyrelse, godkendelse af revisor og det slags.

Da frokosten blev fortræret blev vi derefter samlet kampklædt i grupper til en (meget) armfikseret 5-kamp. Den gamle bestyrelse sørgede for at kampene blev udført efter forskrifterne. Kristinas hold vandt 5-kampen og fik en chokoladebar, hvor min hold blev den allerdårligste... Jeg er dog uenige med deres pointsystem...

Efter aftensmad begyndte man på en frivillig aktivitet der ligner "Gæt og grimasser". Det var på svensk tegnsprog.

Day Two

Dagen startede med en taksigelse til forskellige folk, der under årets løb har bidraget SDU og har vist sig engageret i SDU's arbejde. Derefter gennemgik den gamle bestyrelse de sidste forslag fra sidste generalforsamling og fortalte hvilke af dem er, blev gennemført og hvilke af dem har de ladet vente til senere. Det var trods alt 21 forslag som ungdomsklubberne stillede SDU, hvor SDU påtog ansvaret for nogle af dem. Derefter klargjorde SDU en række "stationer" med et givet emne hvor deltagerne kunne give sin mening, forslag og/eller idéer på en post-it papirlap på bordet. Stationerne handlede om forskellige arbejdsgrupper såsom Internationalgruppe, Lejrgruppe, lederpolitik (policy), arbejdsprogramsrevisor og en del andet.

Allersidst på dagen meddelte SDU at de ville uddele et "Håndjern". Det handler om at uddele en pris til en person, organisation eller virksomhed som har gjort noget nedsættende mod døve. Denne omgang går SDU's Håndjern til Jan Bernhardsson, (Vicedirektør) for SF Bio i Sverige. SDU's argumentation er at der står på deres hjemmeside at deres ambition er at "Tilbyde og udvikle den bedste film- og biografoplevelse for alle". Dog har antallet af tekstede svensk film faldet drastisk i de seneste år...

Efter mødet var der afslutning på generalforsamling som markeres med at SDU's flag tages ned fra flagstangen. Og gruppebilleder af deltagerne, bestyrelse, valgbestyrelse osv.

Efter frokost var der afgang til Danmark for os 2. Hermed er vores weekend i Sverige overstået. Vi ankom til Danmark med en god og behagelig fornemmelse. Er du interesseret i at læse mere om generalforsamlingen, kan det læses i SDU's blog, www.s-d-u.se/blogg.

"... ja, de har deres eget flag og traditioner!"

Klummen – ordet er jeres!

Visualis præsenterer hermed for første gang klummen. Klummen vil være et fast indslag i bladet fremover. Klummen er stedet, hvor du frit kan sige din mening/holdning. Ordet er jeres! Klummen er et udtryk for skribentens personlige holdning og deles ikke af Visualis eller DDU.

Et øjebliks svaghed

Jeg har gennem hele min barndom oplevet at miste hørelsen helt og få den tilbage igen efter et par måneder. Det har altid været et mysterium for lægerne, hvorfor jeg igen og igen mistede hele hørelsen, for så at få den tilbage igen.

Da jeg foråret 2008 mistede min hørelse efter en ellers lang stabil periode, hvor det bare havde funket, blev jeg lidt fortvivlet.

Jeg begyndte at tænke på mine fremtidsmuligheder og kunne ikke se, hvordan jeg skulle kunne klare mig mest optimalt under uddannelsen, mest med tanke på de sociale situationer. Tankerne om, cochlear implant måske kunne være en stor hjælp, begyndte at optage mine tanker. Tanker om at kunne høre rigtig godt, således jeg ville være bedre i stand til at kommunikere med mine hørende medstuderende og om det ville forbedre mine fremtidsmuligheder.

Jeg startede processen på Gentofte sygehus, hvor lægerne skulle finde ud af, om jeg var kandidat til en CI operation. Jeg var indstillet på en operation og den efterfølgende træning, men under hele processen var der en nagende tvivl. Ville jeg virkelig det her? Havde jeg det ikke godt nok, som det var nu? Disse tanker blev dog hele tiden skubbet i baggrunden. Det her handlede om mine muligheder.

Efter at være nået langt i processen – det vil sige gennemgået alle tests – ventede jeg i ca. 1 måned på svaret. Ventede, ville være det forkerte ord. I takt med undersøgelserne var jeg begyndt at lytte til min indre stemme, der protesterede i stilhed, men som blev larmende til sidst.

Det er ikke mig, det her. Jeg er ikke typen der får en CI bare for at gøre det lettere. Og hvem ved? Måske er det blot ønsketænkning, at det hele ville blive rosenrødt, hvis jeg fik CI. At mit liv ville forandre sig til at blive 10 gange lettere, end det er i dag.

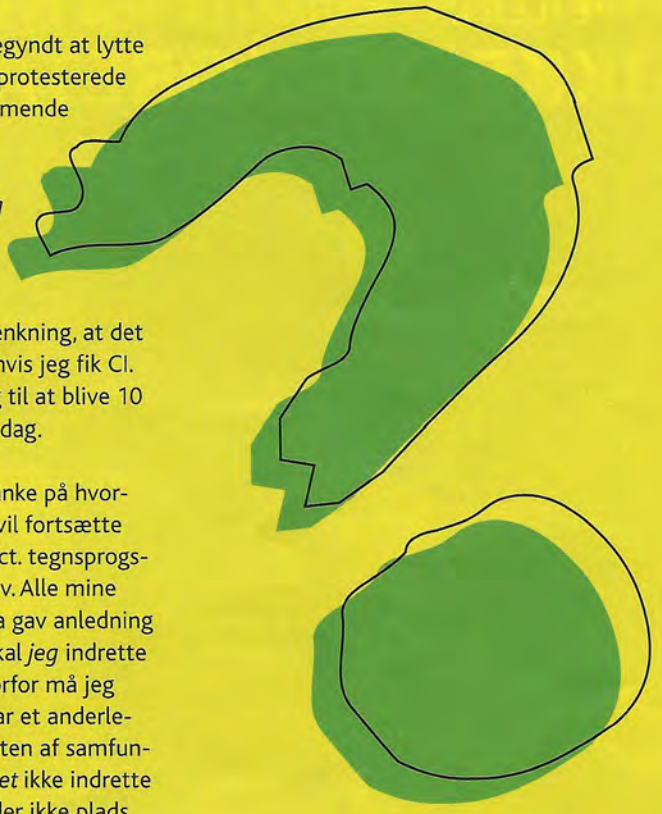

Men er det rigtigt? Med tanke på hvordan mit liv ser ud, og nok vil fortsætte med at se ud: Jeg er 100 pct. tegnsprogsbruger. Min identitet er døv. Alle mine venner er døve. Disse fakta gav anledning til andre tanker. Hvorfor skal *jeg* indrette mig efter samfundet? Hvorfor må jeg ikke være et individ, der har et anderledes værdigrundlag end resten af samfundet? Hvorfor kan *samfundet* ikke indrette sig efter mig? Hvorfor er der ikke plads til at kunne være anderledes?

Da jeg fik mailen om, at jeg var egnet til en CI operation, havde jeg taget beslutningen. Beslutningen var taget med mig selv, og ingen andre personer fik lov til at blande sig i det. Jeg valgte at sige nej tak. Jeg fortsætter det liv, jeg har levet de sidste 20 år. Jeg er lykkelig, som jeg er. Jeg er stolt af at kunne kalde mig selv *Døv*. Både af handicap og identitet. Jeg kan alt, bortset fra at høre. Værre er det heller ikke.

Af: Sofie Heilmann

Danske Døves
Ungdomsforbund

Snaregade 12, 1
1205 København K

POST B
PP DANMARK

Tolkecenter Danmark er officiel partner med Dansk Døve-Idrætsforbund - vi støtter træningsforberedelserne til Deaflympics

MED TOLKECENTER DANMARK
AFSPEJLER DIN KARAKTER DINE EVNER
- IKKE DIT HØRETAB

Tolkecenter
DANMARK

TOLKECENTER.DK